YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001 *

Asiassa C-152/98,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään H. van Lier, avustajanaan avocat J. Stuyck, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. A. Fierstra ja C. Wissels, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY (EYVL L 129, s. 23) ja EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan (josta on tullut EY 249 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut kyseisen direktiivin 7 artiklan 1—3 kohtaa asianmukaisesti täytäntöön,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 30.11.2000 pidetyssä istunnossa, jossa Alankomaiden kuningaskuntaa edusti J. S. van den Oosterkamp ja komissiota H. van Lier, avustajanaan avocat J. Stuyck, esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.1.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.4.1998 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY (EYVL L 129, s. 23) ja EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan (josta on tullut EY 249 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut kyseisen direktiivin 7 artiklan 1—3 kohtaa asianmukaisesti täytäntöön.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin 76/464/ETY tavoitteena on sen johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen nojalla yhteisön vesiympäristön suojeleminen erityisesti sellaiselta pilaantumiselta, jota tietyt pysyvät, myrkylliset ja biokertyvät aineet aiheuttavat.

3 Tässä tarkoituksessa direktiivissä 76/464/ETY erotellaan toisistaan kaksi vaarallisten aineiden luokkaa, jotka jaotellaan direktiivin liitteessä luettelon I tai luettelon II aineiden luokkiin ja ryhmiin.

4 Direktiivin 76/464/ETY liitteessä oleva luettelo I (jäljempänä luettelo I) sisältää tietyt yksittäiset aineet, jotka kuuluvat tässä luettelossa mainittujen aineiden luokkiin ja ryhmiin ja jotka on valittu lähinnä niiden myrkyllisyyden, pysyvyyden ja biokertyvyyden perusteella.

5 Direktiivin 76/464/ETY 2 ja 3 artiklasta ilmenee, että luetteloon I kuuluviin aineisiin perustuvan järjestelmän tavoitteena on lopettaa vesien pilaaminen luetteloon kuuluvilla aineilla, joita koskevia päästöjä varten edellytetään asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen antamaa lupaa. Luvassa on vahvistettava päästöstandardit, mikäli tämä on direktiivin soveltamiseksi tarpeen.

6 Näiden samojen aineiden osalta direktiivin N:o 76/464/ETY 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, että neuvosto määrää komission ehdotuksesta raja-arvot, joita luettelon päästöstandardit eivät saa ylittää, sekä laatutavoitteet, jotka vahvistetaan pääasiallisesti sen myrkyllisyyden, pysyvyyden ja kertyvyyden perusteella, joka mainituilla aineilla on elävissä organismeissa ja sedimentissä.

7 Komission neuvostolle 22.6.1982 antamassa tiedonannossa niistä vaarallisista aineista, jotka voisivat sisältyä luetteloon I (EYVL C 176, s. 3), komissio esitti 129 ensisijaista ainetta sisältävän luettelon. Neuvosto hyväksyi tämän luettelon vesien pilaantumisen ehkäisemisestä 7.2.1983 antamallaan päätöslauselmalla (EYVL C 46, s. 17). Luetteloon lisättiin myöhemmin kolme uutta ensisijaista ainetta, joten siihen kuuluu yhteensä 132 ainetta. Näihin luettelon I aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluviin yksittäisiin aineisiin voidaan kohdistaa neuvoston toimenpiteitä, joilla direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan mukaisesti vahvistetaan päästöjen raja-arvoja ja laatutavoitteita. Yhteisössä ei ole kuitenkaan vahvistettu raja-arvoja 114:lle näistä aineista.

8 Direktiivin 76/464/ETY liitteessä oleva luettelo II (jäljempänä luettelo II) sisältää aineet, joilla on vesiympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, jotka kuitenkin voidaan rajoittaa tietylle alueelle ja jotka ovat riippuvaisia päästön kohteena olevan veden ominaisuuksista ja sijainnista.

9 Luettelon II ensimmäisessä kohdassa todetaan seuraavaa:

"Tämä luettelo II sisältää:

— luettelon I aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvat aineet, joiden tämän direktiivin 6 artiklassa tarkoitettuja raja-arvoja ei ole määritelty,

— tietyt yksittäiset aineet ja aineiden luokat, jotka kuuluvat alla lueteltuihin aineiden luokkiin ja ryhmiin,

— —. "

10 Luettelon II ensimmäisen kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja aineiden luokkia ja ryhmiä on kahdeksan. Ensimmäisessä luokassa ovat metalloidit ja metallit, muun muassa titaani, boori, uraani, telluuri ja hopea sekä niiden yhdisteet. Neljännessä luokassa ovat myrkylliset tai pysyvät orgaaniset silikoniyhdisteet ja aineet, jotka saattavat vedessä muodostaa tällaisia yhdisteitä, lukuun ottamatta aineita, jotka ovat biologisesti vaarattomia tai muuttuvat vedessä nopeasti vaarattomiksi.

11 Luetteloon II kuuluvia aineita koskevan järjestelmän tavoitteena on direktiivin 76/464/ETY 2 artiklan mukaan vähentää vesien pilaamista kyseisillä aineilla aiheellisia toimenpiteitä toteuttamalla.

12 Direktiivin 76/464/ETY 7 artiklassa säädetään tältä osin seuraavaa:

"1. Jotta 1 artiklassa tarkoitettujen vesien pilaamista luettelon II aineilla voidaan vähentää, jäsenvaltioiden on vahvistettava ohjelmat, joiden täytäntöönpanossa niiden on sovellettava erityisesti 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä.

2. Kaikkiin sellaisiin 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin tehtäviin päästöihin, joiden voidaan epäillä sisältävän jotakin luettelon II ainetta, on oltava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen etukäteen antama lupa, jossa vahvistetaan päästöstandardit. Tällaisten standardien on perustuttava laatutavoitteisiin, jotka määrätään 3 kohdassa säädetyllä tavalla.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa ohjelmissa on oltava veden laatutavoitteet, jotka on vahvistettava mahdollisten neuvoston direktiivien mukaisesti.

4. Ohjelmat voivat myös sisältää erityissäännöksiä aineiden tai aineryhmien ja tuotteiden koostumuksesta ja käytöstä, ja niissä on otettava huomioon viimeisin taloudellisesti toteuttamiskelpoinen tekniikka.

5. Ohjelmissa on asetettava määräajat niiden täytäntöönpanoa varten.

6. Ohjelmat ja tulokset niiden toteuttamisesta on ilmoitettava komissiolle.

7. Komissio vertailee säännöllisesti yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmia varmistaakseen, että niiden toteuttaminen on riittävän yhdenmukaista. Pitäessään sitä tarpeellisena komissio tekee neuvostolle tätä varten aiheelliset ehdotukset."

13 Direktiivissä 76/464/ETY ei ole säädetty sen täytäntöönpanon määräajasta. Direktiivin 12 artiklan 2 kohdassa säädetään kuitenkin, että komissio antaa neuvostolle, mikäli mahdollista, ensimmäiset jäsenvaltioiden laatimien ohjelmien vertailuun perustuvat ehdotukset 27 kuukauden kuluessa direktiivin tiedoksiantamisesta. Komissio katsoi, etteivät jäsenvaltiot pysty toimittamaan sille tässä määräajassa tarvittavia tietoja, ja ehdotti 3.11.1976 päivätyssä kirjeessään, että ohjelmat laadittaisiin 15.9.1981 mennessä ja toteutettaisiin 15.9.1986 mennessä.

14 Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L 257, s. 26) 20 artiklassa säädetään direktiivin 76/464/ETY 7 artiklan 2 kohdassa käyttöön otettua järjestelmää koskevia siirtymäsäännöksiä. Tiettyjen olemassa olevien laitosten osalta kyseinen järjestelmä on voimassa siihen asti, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet direktiivin 96/61/EY 5 artiklassa tarkoitetut lupa- ja valvontatoimenpiteet. Jäsenvaltioilla on tätä varten käytössään kahdeksan vuoden määräaika, joka alkaa direktiivin täytäntöönpanopäivästä eli 30.10.1999.

15 Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 lokakuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL L 327, s. 1; jäljempänä uusi puitedirektiivi) oli esillä olevan asian tosiseikkojen tapahtuma-aikana valmisteilla. Uuden puitedirektiivin 24 artiklan nojalla jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan viimeistään 22.12.2003.

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

16 Komissio antoi Alankomaiden kuningaskunnalle 15.2.1994 virallisen huomautuksen. Komissio arvosteli huomautuksessaan Alankomaiden kuningaskuntaa siitä, että se ei ollut noudattanut direktiivin 76/464/ETY ja etenkin sen 7 artiklan 1—3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut vahvistanut laatutavoitteita Schelden altaan osalta.

17 Koska komissio ei ollut tyytyväinen Alankomaiden kuningaskunnan antamaan vastaukseen, se antoi 23.12.1996 perustellun lausunnon. Komissio kehotti noudattamaan perusteltua lausuntoa kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

18 Koska Alankomaiden viranomaiset eivät noudattaneet perusteltua lausuntoa, komissio nosti esillä olevan kanteen.

Tutkittavaksi ottaminen

19 Alankomaiden hallitus katsoo, ettei kanteen nostaminen ole ollut tarkoituksenmukaista, sillä direktiivissä 76/464/ETY vahvistettu luettelon I ja luettelon II aineiden välinen jaottelu tehdään direktiivillä 96/61/EY mitättömäksi merkittävien teollisuuden alojen osalta. Alankomaiden hallituksen mukaan Alankomaiden lainsäädäntö on jo direktiivin 96/61/EY mukaista. Sitä paitsi kun uudessa puitedirektiivissä vahvistetaan ensisijaisten aineiden luettelo, siinä lisäksi otetaan käyttöön päästöjen raja-arvoja koskeviin järjestelmiin liittyvä yhdistetty lähestymistapa, minkä vuoksi direktiivissä 76/464/ETY säädetyt velvoitteet menettävät kaiken merkityksensä.

20 Tätä väitettä ei voida hyväksyä. On korostettava, että perustamissopimuksen 169 artiklassa vahvistetussa järjestelmässä komission harkintavallassa on arvioida, milloin jäsenyysvelvoitteiden laiminlyömistä koskeva kanne on nostettava, eikä yhteisöjen tuomioistuimen asiana ole arvioida komission toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuutta.

21 Lisäksi on syytä muistaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteensa, otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. mm. asia C-384/97, komissio v. Kreikka, tuomio 25.5.2000, Kok. 2000, s. I-3823, 35 kohta). Vaikka yhteisön lähestymistapaa vesien pilaantumista ehkäistäessä olisikin muutettu direktiivillä 96/61/EY ja uudella puitedirektiivillä, tämä ei vaikuta Alankomaiden velvollisuuksiin perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

22 Kanteen kohteen osalta on lisäksi muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan 2 kohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa omasta aloitteestaan tutkia ehdottomat prosessinedellytykset.

23 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhtäältä tilaisuus täyttää yhteisön oikeuden mukaiset velvoitteensa ja toisaalta tilaisuus puolustautua asianmukaisesti komission esittämiä väitteitä vastaan. Perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla nostetun kanteen kohde rajataan näin ollen kyseisessä määräyksessä tarkoitetussa oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Näin ollen kanne voi perustua ainoastaan oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä esitettyihin väitteisiin (ks. vastaavasti asia 51/83, komissio v. Italia, tuomio 11.7.1984, Kok. 1984, s. 2793, 4 kohta; asia C-206/96, komissio v. Luxemburg, tuomio 11.6.1998, Kok. 1998, s. I-3401, 13 kohta ja asia C-392/96, komissio v. Irlanti, tuomio 21.9.1999, Kok. 1999, s. I-5901, 51 kohta).

24 Esillä olevassa asiassa komissio arvostelee 15.2.1994 päivätyssä virallisessa huomautuksessa Alankomaiden kuningaskuntaa siitä, että se ei ole noudattanut direktiivin 76/464/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se "ei ollut vahvistanut direktiivin 76/464/ETY liitteessä olevan luettelon II aineiden sitovia laatutavoitteita Schelden osalta". Perusteltu lausunto pohjautuu lisäksi Schelden allasta koskeviin tietoihin. Kanteessaan komissio sitä vastoin vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan yleisemmin, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut kyseisen direktiivin 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan. Arvostelun kohteena olevan jäsenyysvelvoitteiden laiminlyönnin on siis katsottava koskevan Alankomaiden aluetta kokonaisuudessaan.

25 Koska oikeudenkäyntiä edeltävä menettely kohdistuu vain Schelden altaaseen, komission kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se ei liity siihen, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut direktiiviin 76/464/ETY 7 artiklaan perustuvia jäsenyysvelvoitteita Schelden altaan osalta.

Pääasia

Luettelon II ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja aineita koskevien laatutavoitteiden vahvistamisvelvollisuus

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

26 Komissio moittii Alankomaiden kuningaskuntaa siitä, ettei se ole vahvistanut laatutavoitteita luettelon I aineille, joiden raja-arvoja ei ole vielä vahvistettu yhteisössä. Komission mukaan pilaantumista kyseisillä aineilla on ehkäistävä direktiivin 76/464/ETY 7 artiklassa eikä 3—6 artiklassa tarkoitetuilla keinoilla.

27 Alankomaiden hallitus katsoo, että luettelon II ensimmäisen kohdan ensimmäisen luetelmakohdan sanamuodon mukaan luettelon I aineet kuuluvat luettelon II soveltamisalaan ainoastaan, mikäli komissio ja neuvosto ovat nimenomaisesti päättäneet olla vahvistamatta raja-arvoja.

28 Alankomaiden hallituksen mukaan direktiivissä 76/464/ETY erotellaan selkeästi toisistaan luettelossa I tarkoitetut, vesiympäristölle erityisen vaaralliset aineet, ja luetteloon II kuuluvat, vesiympäristölle haitalliset aineet. Direktiivin 76/464/ETY 2 artiklan mukaan vesiympäristön pilaaminen luettelossa I tarkoitetuilla aineilla

on ehkäistävä direktiivin 3—6 artiklan nojalla toteutetuilla toimenpiteillä kun taas pilaamista luetteloon II kuuluvilla aineilla on vain vähennettävä direktiivin 7 artiklassa tarkoitettua järjestelmää soveltamalla.

29 Sellaisten luettelon I aineiden saattaminen kyseisen järjestelmän alaisuuteen, joiden raja-arvoja ei ole vielä vahvistettu yhteisössä, on direktiivin tavoitteeseen kohdistuva poikkeus, joka on perusteltu vain, mikäli neuvosto ja komissio ovat nimenomaisesti ilmaisseet aikovansa jättää nämä raja-arvot vahvistamatta.

30 Komission kanteessaan esittämä tulkinta johtaisi sitä paitsi direktiivin 76/464/ETY yleisen systematiikan vastaiseen lopputulokseen. Luetteloon I ei sisälly ainoastaan 132 komission ensisijaisena pitämää ainetta vaan myös tässä luettelossa tarkoitettujen aineiden luokkiin ja ryhmiin kuuluvia aineita. Jäsenvaltioiden on mahdotonta vahvistaa laatutavoitteita kymmenille tuhansille aineille.

31 Lisäksi Alankomaiden kuningaskunta väittää, että direktiivin 76/464/ETY tavoitteiden toteuttamismenettelyn hitaus johtuu toimielinten toimintakäytännöstä. Jäsenvaltiot eivät ole vastuussa siitä, ettei komission lukuisia ehdotuksia luetteloon I kuuluvien aineiden raja-arvojen vahvistamisesta annettavaksi direktiiviksi ole hyväksytty.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

32 Direktiivissä 76/464/ETY olevan luettelon II ensimmäisen kohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja erityisesti ilmauksen aineet, joiden päästöjen raja-arvoja "ei

ole määritelty", osalta yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että direktiivissä vahvistetusta järjestelmästä ja kyseisestä luetelmakohdasta ilmenee riidattomasti, että niin kauan kuin neuvosto ei ole määritellyt luettelossa I tarkoitettujen aineiden raja-arvoja, näitä aineita on väliaikaisesti pidettävä luetteloon II kuuluvina aineina, joita koskevasta järjestelmästä säädetään direktiivin 7 artiklassa (ks. asia C-207/97, komissio v. Belgia, tuomio 21.1.1999, Kok. 1999, s. I-275, 34 ja 35 kohta ja asia C-184/97, komissio v. Saksa, tuomio 11.11.1999, Kok. 1999, s. I-7837, 27 kohta).

33 Direktiivin tavoitteen osalta on todettava, että vaikka onkin totta, että neuvoston suorittaman päästöjen raja-arvojen vahvistamisen tavoitteena on ehkäistä vesien pilaamista luetteloon I kuuluvilla aineilla, kun taas direktiivin 76/464/ETY 7 artiklassa tarkoitetulla järjestelmällä halutaan pilaamisen rajoittamiseksi ainoastaan vahvistaa laatutavoitteet sisältävät ohjelmat, direktiivin 2 artiklassa tarkoitettu pilaamisen ehkäiseminen ei onnistu pelkästään raja-arvoja vahvistamalla, sillä loppujen lopuksi se riippuu täysin vahvistettujen arvojen tasosta (ks. tältä osin em. asia komissio v. Saksa, tuomion 39 kohta). Näin ollen luetteloon I kuuluvien aineiden saattamisella väliaikaisesti luetteloon II kuuluvia aineita koskevan järjestelmän alaisuuteen ei poiketa direktiivin tavoitteesta.

34 Tätä tulkintaa ei voida kumota Alankomaiden hallituksen väitteellä, jonka mukaan kyseinen tulkinta merkitsisi, että Alankomaiden kuningaskunnalla olisi velvollisuus päättää ohjelmista, joissa vahvistetaan laatutavoitteet rajoittamattomalle määrälle aineita. Kuten julkisasiamies korostaa ratkaisuehdotuksensa 36 kohdassa, tämä direktiivistä 76/464/ETY johtuva velvollisuus koskee vain niitä 114 ainetta, joiden osalta neuvosto ei ole vielä vahvistanut raja-arvoja ja joita saattaa olla Alankomaiden vesistössä, esillä olevassa asiassa Schelden altaassa.

35 Yhteisön toimielinten laiminlyönnin osalta on todettava, että kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo korostanut edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Saksa

antamansa tuomion 45 kohdassa, direktiivissä 76/464/ETY säädetään sitovasti toimenpiteistä, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava, jos neuvosto ei vahvista päästöjen raja-arvoja luetteloon I sisältyville aineille. Direktiivissä ei siten vapauteta jäsenvaltiota velvollisuudesta noudattaa siinä säädettyjä velvoitteita, kun odotetaan sitä, että neuvosto toteuttaa toimenpiteitä 6 artiklan perusteella.

36 Edellä esitetystä seuraa, että Alankomaiden kuningaskunnalla oli direktiivin 76/464/ETY 7 artiklan nojalla velvollisuus laatia ohjelmia, jotka sisältävät laatutavoitteet niitä luettelossa I tarkoitettuja ensisijaisia tuotteita varten, joiden raja-arvoja ei ollut vahvistettu yhteisössä. Sitä, olivatko perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä voimassa olleet kansalliset lait ja määräykset tämän direktiivin 3—6 artiklassa asetettujen edellytysten mukaisia, kuten Alankomaiden hallitus väittää, ei ole syytä tutkia, sillä Alankomaiden hallitus ei missään tapauksessa kiistä sitä, että Alankomaiden kuningaskunta ei ollut laatinut näitä ohjelmia tuona ajankohtana.

37 Alankomaiden hallituksen väitteet on siis hylättävä.

Luettelon II ensimmäisen kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja aineita koskevien laatutavoitteiden vahvistamisvelvollisuus

38 Komissio moittii Alankomaiden kuningaskuntaa siitä, ettei se ole vahvistanut laatutavoitteita tietyille luettelon II toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuille ensimmäisen ryhmän aineille eli titaanille, boorille, uraanille, telluurille ja hopealle eikä tässä luetelmakohdassa tarkoitetuille neljännen ryhmän aineille.

39 Alankomaiden hallitus väittää, että tähän neljänteen ryhmään kuuluvat aineet eivät ole selkeästi tunnistettavissa. Muilla jäsenvaltioilla on ollut samoja tunnistamisvaikeuksia. Lisäksi neljännen ryhmän aineille sekä tietyille ensimmäisen ryhmän aineille kuten boorille, telluurille, hopealle, uraanille ja titaanille on ollut mahdotonta löytää kansainvälisestä alan kirjallisuudestakaan tieteellisesti perusteltuja arvoja, joita voitaisiin käyttää laatutavoitteiden vahvistamisperusteena.

40 Alankomaiden hallitus on istunnossa todennut lisäksi, että direktiivin 76/464/ETY 7 artiklassa asetetaan velvollisuus vahvistaa laatutavoitteet direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa luvissa vahvistettuja päästöstandardeja varten, mutta mistään ei ilmene, että tällainen velvollisuus koskisi ohjelmia, jotka liittyvät vain veden laatutavoitteisiin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

41 Aluksi on huomattava, että Alankomaiden hallitus ei kiistä, ettei se ollut vahvistanut laatutavoitteita titaanille, boorille, uraanille, telluurille ja hopealle eikä neljännen ryhmän aineille perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo aikaisemmin todennut, sillä, perustuuko jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen jäsenvaltion kohtaamiin teknisiin vaikeuksiin, ei ole merkitystä (ks. mm. asia C-71/97, komissio v. Espanja, tuomio 1.10.1998, Kok. 1998, s. I-5991, 15 kohta ja asia C-333/99, komissio v. Ranska, tuomio 1.2.2001, Kok. 2001, s. I-1025, 36 kohta).

42 Väitetyt tieteelliset vaikeudet luettelon II ensimmäisen kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen neljännen ryhmän aineiden tunnistamisessa sekä raja-arvojen vahvistamisessa näille aineille ja tietyille ensimmäisen ryhmän

aineille muodostavat sellaisen teknisen vaikeuden, joka ei voi saattaa kyseenalaiseksi velvollisuutta direktiivin 76/464/ETY täytäntöönpanoon. Alankomaiden hallitus olisi voinut ottaa yhteyttä komissioon tai toteuttaa tieteelliset tutkimukset määräajassa.

43 Sen Alankomaiden hallituksen väitteen osalta, joka koskee velvollisuutta vahvistaa laatutavoitteet vain direktiivin 76/464/ETY 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa luvissa vahvistettuja päästöstandardeja varten, on todettava, että direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ohjelmissa on tämän artiklan 3 kohdan nojalla oltava veden laatutavoitteet. Näillä tavoitteilla pyritään vähentämään pilaantumista. On todettava, että vesiympäristön laatu liittyy läheisesti siinä olevien pilaavien aineiden pitoisuuteen. Siten kyseisissä ohjelmissa on vahvistettava pilaavien aineiden esiintymistä koskevat laatutavoitteet. Alankomaiden hallituksen väitettä ei siis voida hyväksyä.

44 Näin ollen on todettava, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 76/464/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisen direktiivin 7 artiklan asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä Schelden altaan osalta.

Oikeudenkäyntikulut

45 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Alankomaiden kuningaskunta on pääosin hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisen direktiivin 7 artiklan asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä Schelden altaan osalta.**

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gulmann Puissochet Schintgen

Macken Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä toukokuuta 2001.

R. Grass C. Gulmann

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja